

изслѣдовахъ тоя въпросъ и не намѣрихъ никакви доказателства да са извършвали българете каквито и да сж звѣрства. Само въ два случая инсургентите сж изгорили двѣ турски села и убили двѣ туркини, при бѣганието имъ изъ Панагюрище. Нито една туркиня, нито едно турско дѣте не сж биле убити хладнокрѣвно, преднамѣренно; нито една туркиня не е била обезчестена, нито единъ турчѣнъ не е билъ мжчѣнъ, нито една турска кжца не е била ограбена и нито една джамия не е била осквернена. Мнозина са старатъ да докажатъ, че Портата не само не е заповѣдвала да са извършатъ станалите ужаси въ Бжлгария, но даже че не е знаяла за тѣхъ. Но има много причини да на каратъ да предполагаме. че Абдулъ-Керимъ-паша, сердаръ-екремъ, испратенъ въ Едирне за усмиряване на бунта и сетнѣ главнокомандующий на турската воиска въ Сжрбия, Хюсеинъ-Авни-паша, бившия воененъ министръ, и Митхадъ-паша сж знаели твжрдѣ добрѣ за бжлгарските ужаси, ако да не сж ги сами вжзбудили. Но, въ съ-кий случай, лицата, които особено сж са отличавали съ своята жестокость и варварство, сж получили награди отъ турското правителство, а тия, които сж са старали да дѣйствуватъ законно и имъ е било жално да проливатъ невинна крѣвь, едвамъ избѣгнаха отъ наказанието.“

Турски зѣмла